

Hasle: Sagen faaer et andet Udsæende, efterat det ærede Landsstingsmand for Iste Kredts (Mabvig) har oplyst, at der foreligger en Plan, hvorefter Universitetets Gods er gaaet over til Arvesætte, altsaa at dette ikke er noget enestaaende Exempel. Jeg maa tilstaae, at det har forindret mig at høre dette; da jeg troede, at Størsteparten var gaaet over til Eiendom i Henhold til Loven af 1852, og da jeg aldrig har seet nogen Bemyndigelse for Universitetet — dette er maaskee min egen Skyld — til andre Overdragelser til Arvesætte; jeg har heller ikke nu troet at have nogen Anledning til at undersøge, om der gaves nogen saadan Bemyndigelse, idet jeg, hvis der fandtes en saadan, maatte ansee det for uindvunden, at denne Lov var kommen frem, medmindre det skulde være, fordi de andre Overdragelser ere skete ved offentlig Auction.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Det maa være mig tilladt at minde den sidste ærede Taler om, at Grunden til, at denne Sag er behandlet som en Lovgivnings Sag, udtrykkelig er nævnt i Motiverne, nemlig at den Frist, som Lovgivningen indbrømmede Fæstterne, forlængt er udløbet. Vedkommende Fæster, som havde Ret til at erhverve denne Gaard til Selveieendom, vilde dengang ikke gaae ind paa noget Saadant; han er senere afgaaet ved Døden, og hans Enke har nu ønsket, at Stedsynnen maatte tiltræde Eiendommen. Ikke heller havde jeg tænkt mig, at det ærede Medlem ikke havde bemærket af Motiverne, at det er planmæssige Afgifter, hvorom der er Tale — maaskee har jeg ikke udtalt mig tydeligt nok og maa i saa Fald være det ærede Medlem, der har fremhævet det tydeligere, taknemlig — og at det ikke er en ny Ansættelse, men en ældre, hvorom der er Tale. Jeg haaber saaledes ikke, der kan være noget Bøseligt i veien for denne Sag. — En æret Taler har lagt Vægt paa, at den tidligere Taxationssum var imellem 5 og 6000 Rd., men han har herved ikke lagt Mærke til, at denne Sum er fastsat i Henhold til Lovens Bestemmelser angaaende en Moderation af Hensyn til den Tid, i hvilken Enken var berettiget til at sidde paa Fæstet. Endelig skal jeg frem-

hæve, at der i denne Sag kun er Tale om en Bemyndigelse for Ministeriet, og det skulde gjøre mig ondt, om det blev bragt dertil, at der ingen Handel kom istand. Universitetet har vistnok mere Fordeel af ikke at sælge, og jeg troer, uden at foregribe Thingets Ansuelser, at kunne sige, at jeg antager, at den vedkommende Usthyver til Gaarden vil være bebrejst med, om Rigsdagen tager Sagen som den foreligger, end om vi her skulde komme ind paa en dyberegaaende Debat af Vilkaarene i deres Enkeltheder.

Hasle: Den ærede Minister har misforstaaet mig, naar han har antaget, at jeg vilde lægge Hindringer i veien for Sagen. Jeg har kun ønsket Oplysning om det ene Punkt, og da Sagen ikke er endt her, vil jeg tage meget i Betænkning at vanskeliggøre den ved at gaae nærmere ind paa Loven, som jeg ikke var sikker paa, at saavel Ministeren som Fæstteren ønskede.

Da ikke flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved Lovindkastet (see Tillæg A, Sp. 1529—30) og dets Overgang til tredje Behandling blev vedtaget eenstemmig vedtoges med 34 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Æneste Behandling af Forslag til Beslutning i Anledning af et indkommet Andragende til Rigsdagen (Forslaget findes i Tillæg A, Sp. 1541—42).

Intet Endringsforslag var stillet.

Hasle: Jeg behøver vistnok ikke at bruge mange Ord for at anbefale dette Forslag til Thinget. Det sees af Forslaget, at der er indleveret til mig et Andragende fra 51 Invalidter, med Anmodning om at bringe det for her i Thinget. Det er vistnok et fuldkommen billigt Ønske, som disse Invalidter nære, og jeg haaber, at Rigsdagen vil støtte det, saa at de Mænd, der have mistet deres Førlighed i Krigen, og derved ere blevne usikre til den Dødt, hvortil de engang have uddannet sig, blive tagne i Betragtning, naar de søge en Ansættelse, hvortil de kunne være stikede. Jeg ha-